

Từ em khi đến Nhật, thời gian trôi qua thật nhanh, mới vậy đã gần 10 tháng. Trong khi sắp xếp lại đồ đạc cho chuyến đi về, em chợt quay lại, nhìn lại 1 năm qua của mình. Một năm qua đi thật nhanh, mình đã làm được gì? Em đã tự hỏi mình như vậy. Trước khi lên đường em đã tự nhủ là mình sẽ phải trưởng thành hơn, phải mạnh mẽ hơn, để khi trở về, em sẽ đủ tự tin để bước ra xã hội, đủ sức mạnh để chăm sóc cho người bố đã vất vả cả đời cho em. Chính vì đã quyết tâm như vậy, nên khi đến Nhật, với bất kì chuyện gì cần quyết định em không do dự mà nhanh chóng cho ra lựa chọn của mình. Đó chính là bắt đầu cho những chuyến du lịch bụi của em. Chỉ cần có một chút hứng thú về một địa danh của bất kì tỉnh nào của Nhật, em liền tìm hiểu, đặt vé, đặt phòng và xách ba lô lên vai, bước đi không ngần ngại. Em đã đến Hiroshima, đi thăm khu tưởng niệm bom nguyên tử, đến với Itsukushima, ngắm nhìn 1 trong những khung cảnh tự nhiên đẹp nhất Nhật Bản. Em đã đến Hokkaido, tham gia Lễ hội tuyết, rồi quay lại để ngắm nhìn hoa Lavender, đắm mình trong không gian đậm phong cách châu Âu, nhưng vẫn có cái gì đó rất riêng của Nhật. Em đã đến Tokyo, Osaka, Kobe, những thành phố lớn, sầm uất nhất Nhật Bản để cảm nhận được không khí thành thị khác hẳn với Thành phố Hồ Chí Minh. Em đã ngắm nhìn núi Phú Sĩ – niềm tự hào của người Nhật, của nước Nhật. Em cũng đã đặt chân đến Okinawa, một hòn đảo gần như tách biệt khỏi cụm đảo chính, ngửi trong không khí có cái gì đó rất quen thuộc, một mùi rất giống “Việt Nam”.

Em đã đi rất nhiều, ngắm nhiều, nghe nhiều, trải nghiệm nhiều. Nhưng dù là đi đâu, khi trở về, em đều cảm thấy rất an tâm. “Ah, mình đã về tới Wakayama. Mình đã về tới nhà.”. Wakayama, thật khó có thể tả được cảm giác của em với Wakayama. Nhiều người nói Wakayama đúng là quê, đến Wakayama chẳng có chỗ nào để đi chơi, chẳng có gì thú vị cả. Điều mọi người nói là đúng, em không phủ nhận điều đó. Nhưng khi suy nghĩ kĩ lại, đâu phải chỗ nào cũng là nơi để tham quan, để vui chơi. Nếu thế thì nơi nào là nơi cho chúng ta thở ra một cách nhẹ nhàng sau một ngày lao động vất vả? Con người chúng ta ai chả có lúc muốn rời xa nơi ồn ào, nhộn nhịp để giải tỏa những mệt mỏi của cuộc sống.

Trong một môn học trong trường đại học Wakayama, em và các du học sinh khác có 1 chuyến đi thực tế vòng quanh 2 nhà ga lớn của thành phố Wakayama. Sau buổi học thực tế đó, chúng em được hỏi rằng theo ý kiến của chúng em, làm thế nào để có thể khiến Wakayama trở nên nhộn nhịp, được nhiều du khách viếng thăm hơn. Những du học sinh chúng em hầu hết đều đã từng đi đến Osaka, một tỉnh với những khu mua sắm sầm uất, với những khu vui chơi mới lạ gần như số 1 Nhật Bản. Chính vì vậy mà hầu hết mọi người đều nêu lên ý kiến là cần xây dựng thêm các khu mua sắm mới thay cho các khu phố cũ, các dịch vụ vui chơi như karaoke, rạp chiếu phim, v.v... Bản thân em cũng vậy. Em đã đi đến rất nhiều nhà ga của nước Nhật, đi đến nhiều khu du lịch, đi đến những thành phố lớn và sầm uất nhất nhì Nhật Bản, nên em cũng như các bạn khác cho rằng cần xây dựng nhiều khu vui chơi, mua sắm cho thanh niên hơn. Như một bạn du học sinh đã phát biểu “Wakayama là thành phố của người già.”, những người trẻ tuổi như chúng em chỉ nghĩ rằng cần xây dựng Wakayama như Osaka, một thành phố dành cho những người trẻ tuổi.

Nhưng trong một lần đi chơi về hướng Koyaguchi, em đã được một cô giáo người Wakayama

chỉ cho rất nhiều vẻ đẹp của Wakayama mà không ở đâu có thể có được. Cô đã nói với chúng em là “Cô thích Wakayama với cách mà chỉ Wakayama mới có hơn là trở thành một đô thị như bao đô thị khác.”. Chính câu nói của cô đã làm cho em thay đổi cách nhìn về tỉnh Wakayama. Không phải lúc nào cũng thay đổi theo thời cuộc mới là giải pháp tốt nhất. Wakayama có những nét rất riêng, sao chúng ta không dung những nét riêng ấy để biến Wakayama thành một địa điểm du lịch đặc biệt? Cái mới ra đời không đồng nghĩa với cái cũ phải mất đi. Nếu chúng ta dùng những thứ có sẵn từ trước đến giờ, kết hợp nó với những cái mới, để chúng ta không mất đi những cái cũ, mà vẫn có thể hưởng những tiện ích từ cái mới. VD như chỉ cần ở ga Wakayamashi, có thêm 1 bảng hướng dẫn cho khách du lịch về xe bus đi Shirahama – Kumanokodo thì chẳng phải sẽ rất tiện lợi.

Em đã từng đi đến một khu khá vắng vẻ của Shizuoka để xem tàu kiểu Aputo, và tàu hỏa SL. Thật sự là khu đó ngoài tàu hỏa và phong cảnh đẹp thì chẳng có gì khác. Nhà dân thưa thớt, tàu điện bình thường thì 1 tiếng cũng chỉ có 1 chuyến. Tình trạng thì không khác gì Wakayama. Thế nhưng họ biết cách quảng bá, biết cách hướng dẫn cho du khách đi từ 1 ga lớn như Shizuoka đến tận nơi. Vì vậy, lúc em đi có rất nhiều du khách đi đến đây để chiêm ngưỡng khung cảnh tự nhiên tuyệt đẹp, để được ngồi trên chuyến tàu Aputo. Bây giờ ngồi suy nghĩ kĩ lại, em mới thấy thật tiếc cho Wakayama. Wakayama có 2 di sản văn hóa thế giới, thế nhưng khách du lịch hầu như không biết gì về Wakayama. Theo em, đó không chỉ điều đáng tiếc cho Wakayama, mà còn cả cho du khách. Họ không biết đến được Waka no ura, một trong những phong cảnh được xem là đẹp nhất nhì của Nhật Bản từ thời xa xưa, không biết được Wakayama là vùng đất của rau củ, trái cây với những vườn trái cây bạt ngàn, với khu chợ rau củ nổi tiếng trên toàn nước Nhật, không biết được một Wakayama cổ xưa không thua gì Nara và Kyoto với Kumanokodo và Koyasan. Tuy rằng với những gì Wakayama đang có, không thể lôi kéo những người trẻ tuổi về làm việc và sống tại Wakayama, nhưng bản thân em không mong muốn Wakayama trở thành một đô thị như Osaka, luôn ồn ào, nhộn nhịp.

Đối với em, Wakayama như bây giờ là tốt nhất. Mọi người luôn gắn kết với nhau theo một cách rất riêng. Một nơi mà em có thể sống một cách không lo lắng vì luôn có những con người quan tâm lo lắng cho mình. Một nơi thanh bình, một nơi mà em có thể nghỉ ngơi sau 1 ngày bận rộn, một nơi mà em có thể đắm chìm trong thiên nhiên mà không phải đi tìm kiếm. Em thích một Wakayama như vậy. Một nơi khi bước đi ra, có thể an tâm rằng mình sẽ luôn được chào đón quay về. Một nơi khi trở về, có thể cảm nhận được tình cảm nồng ấm của những người chờ mình, đó chính là nơi mình thuộc về. Một nơi mà em có thể gọi là “nhà”.